

тая помощъ толкозъ по-драгоцѣнна, че днесъ за днесъ гласътъ на възродена и могуществена Германия не е безъ да има значително, тежко дори влияние върху общата политика въ Европа, а тъй сжщо и по прѣплитанията на Изтокъ, каквито и да сж интереситѣ ѝ въ тая страна. Не мислимъ, казахме още, че облекчението сждбата на единъ злощастенъ народъ, каквито интереси и да иматъ великитѣ сили на Изтокъ, ще да поврѣди на тия интереси, ще да прѣобърне зловрѣдно всемирната политика. Боримъ се, прибавихме да кажемъ, не за *луксозъ* въ политическия животъ, не за идеалъ на нѣкоя правителствена форма, не за надмощно влияние или за завоевание; не за разклащане единъ сжществуещъ добъръ поредѣкъ, но за свободно дишене, просто за човѣшки правдини, за единъ възможенъ животъ подъ небето, въ земя, която е напоена съ нашъ потъ и съ наши сълзи, за единъ *modus vivendi* въ човѣшкото общество“.

Министрътъ ни изслуша пакъ внимателно и съчувствено и той ни увѣри отново, че Германия работи и ще работи за подобриенето участвата на нашия народъ. На тръгване, и вече прави, ние го помолихме да донесе на князь Бисмарка, че много бихме желали да се прѣдставимъ, ако е възможно, и нему, ако не за друго, то поне да му благодаримъ за увѣренията, които ни се дадоха. Каза ни, че ще му поговори, но не знае дали това ще бжде възможно при условията, въ които се намѣрва сега князьтъ, условия такива, че той отъ нѣкое врѣме насамъ не виждалъ, ни каза, дори и самитѣ посланници на великитѣ сили.

Както и да е, ние излѣзохме доволни, защо да не кажа много доволни, отъ приема и отъ съобщенията на министра г. Бюловъ. И можехме да речемъ, че ние си